Ängen vid Tidemanstorp är nu höstad

- Skriv ut

Skriven av Crister Albinsson. Foto Crister Albinsson

Publicerad 14 juli 2020

VITTSJÖ. Trots pandemitid kunde Wittsjö Hembygdsförening hösta vid Tidemanstorp i lördags.

Efter väl förrättat värv.

Det var 11 arbetsvilliga medlemmar i föreningen som hedrade tidigare generationers verk genom ängsslåtter och hässjning. Ända sedan århundradena före vår tideräknings början och fram till 1800-talet stod och föll i stort sett hela befolkningarnas existens av det ängsbruk, som höstningen är en viktig del av. Slåttrad, och i övrigt väl skött ängsmark, är det artrikaste och arttätaste markslag vi har i landet.

Från 2016 och tills i år har tyvärr ängen vid Tidemanstorp förlorat växter som prästkrage, granspira, blodrot och pillerstarr. Det kan vara tecken på att ängens kvaliteter håller på att försämras. Röjning av intill ängen växande buskar och träd, fagning (ungefär = städning) i vitsippstid och efterbete av kreatur i augusti skulle säkert kunna hjälpa upp situationen.

Här följer ett litet fotocollage från verksamheten vid Tidemanstorp i lördags;

Information om pandemirestriktioner fanns, liksom handsprit för att liar, räfsor och tjugor skulle kunna lånas och hanteras på ett hälsosäkert sätt.

Karin Persson berättade om torpets historia för glest sittande slåttergummor och slåttergubbar.

Vi kunde konstatera att ängens kvalitet vacklar, bl.a. genom inväxt av hundkex, brännässla och hundäxing, samt av rena skogsväxter.

Eget medfört fika intogs på behöriga avstånd i vackert sommarväder.

En finsk (?) sädeslie med träorv eller en lie för ängsslåtter med metallorv? Ja, det blev en av många frågor för dagen.

Efter fikat intensifierades arbetet.

Lieslåtter på öppna ytor och putsning med gräsröjare närmast stugväggen.

Karin visar hur höet sprättes torrt, för att senare ”kammas”.

Upptag av hö lagt i ”kammar”.

Hässjan fylls på.